

Landskapsnämndens framställning till Ålands landsting om ändrad lydelse av särskilda paragrafer i Ålands landstings beslut om antagande av lag angående grunderna för avlöning i landskapets tjänster och berättningar, utfärdat den 8 juni 1925.

Den 2 mars 1925 antog Landstinget oförändrat det förslag till landskapslag angående grunderna för avlöning i landskapets tjänster och berättningar, som Landskapsnämnden på grund av Landstingets beslut uppgjort och uti framställning av den 14 februari 1925 till Landstinget insänt. Sagda lag blev sedermera av Republikens President den 12 maj nämnda år stadfräst samt den 8 därpåföljande juni publicerad i Ålands författningssamling.

Vid bestämmandet av de uti förenämnda landskapslag ingående elva särskilda avlöningsklasserna utgick Landskapsnämnden dels och huvudsakligast från de kontanta avlöningar, som vid tiden för förslagets i fråga avlåtande till Landstinget erlades åt innehavarena av landskapsförvaltningen direkt underlydande tjänster och befattningar, dels ock från den grundlön, vilken tillkom en del motsvarande befattningshavare i

riket. Däremot hänfördes icke under samma lag de till undervisningsväsendet hörande lärarna och berättningshavarna av orsak, att dessa, jämlikt bestämmelsen i § 3 av förordningen angående ordnandet av undervisningsväsendet i landskapet Åland av den 27 juni 1924, voro i avseende å sina avlöningsförmåner likställda med motsvarande berättningshavare i övriga delar av riket och förty måste inrymmas under någon av de avlöningsklasser, som räknas angivna uti § 3 av förordningen om bringande i verkställighet av lagen angående grunderna för avlöning i statens tjänster och berättningar, given den 31 januari 1924.

Emellertid hade Landstinget vid rastställandet av den inkomst- och utgiftsstat, som under år 1927 skulle tillämpas vid landskapets förvaltning, dels på förslag av Landskapsnämnden, dels på initiativ av Landstingets finans- och ekonomieutskott, i budgeten upptagit tvenne avlöningsbelopp, nämligen landskapskamrerarens med 43.500 mark och registratorns vid Landskapsnämnden med 21.000 mark, vilka icke överensstämde med grundlönerna uti de i § 3 av ovanrubricerade landskapslag upptagna avlöningsklasserna, på grund varav införandet i paragrafen av tvenne nya klasser blir nödvändigt. Enär samtliga till undervisningsväsendet hörande berättningshavare inom

landskapet äro fullkomligt likställda med övriga innehavare av landskapstjänster och -befattningar i avseende å deras ställning såsom landskapets egna tjänstemän och befattningshavare, har det synts Landskapsnämnden vara skäl att i detta sammanhang, då en ändring av lagen måste äga rum, taga steget fullt ut och hänföra även dessa under bestämmelserna i nämnda landskapslag.

Vid sådant förhållande och då en klassificering av grundlönerna i enlighet med de uti ovannämnda paragraf av förordningen den 31 januari 1924, sådan densamma numera lyder i förordningen av den 13 augusti 1927 om ändring av sistnämnda förordning, upptagna avlöningsklasserna måste anses mest lämplig och ändamålsenlig och även ur reciprocitetssynpunkt önskvärd, har Landskapsnämnden uti § 3 av landskapets lönelag, i den lydelse densamma här nedan föreslagits, inrymt alla klasser, vilka återfinnas i sistnämnda förordning, med undantag av de sex första avlöningsklasserna, enligt vilka någon grundlön i landskapet, åtminstone inom en överskådlig framtid, icke torde komma att utgå. Visserligen har landskapet icke för närvarande löntagare, vilka erhålla grund-

avlöning enligt alla nu ifrågavarande klasser och särskilt icke någon, som uppbär en årslön av 52.500 mark, men då redan länge inom republiken varit ifrågasatt, att lärdomsskolornas lärare borde få komma i åtnjutande av högre avlöning och förty en äldre lektor vid Ålands lyceum, vilken för närvarande efter femton års tjänst uppbär en högre grundlön av 48.000 mark, enligt gallande löneprinciper under sådan förutsättning med all sannolikhet kan uppnå beloppet 52.500 mark, samt löneförhöjningar för särskilda lägre berättighavare inom republiken allaredan beviljats, sålunda, att ett flertal dylika uppryftats till närmast högre avlöningsklass, förrealler det Landskapsnämnden, som om Nämndens förslag även av dessa skäl vore fullt motiverat.

Med hänsikt till vad här ovan framhållits och då övriga här nedan omförmälda ändringar i landskapets lönelag äro betingade därav, att jämväl undervisningsväsendets befattninghavare av Landskapsnämnden upptagits under bestämmelserna i sagda lag samt att familje- och ålderstilläggen böra utgå enligt de avlöningsklasser, till vilka resp. befattningar hänförts, får Landskapsnämnden vördsamt föreslå,

att Landstinget ville antaga nedanstående

förslag till ändring av §§ 1, 3, 4 mom. 1 och § 5 mom. 1 i Ålands landstings beslut om antagande av lag angående grunderna för avlöning i landskapets tjänster och befattningar, utfärdat den 8 juni 1925.

"På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting funnit gott besluta, att §§ 1, 3, 4 mom. 1 och § 5 mom. 1 i Ålands landstings beslut om antagande av lag angående grunderna för avlöning i landskapets tjänster och befattningar, utfärdat den 8 juni 1925, skola erhålla följande förändrade lydelse:

§ 1.

I landskapets tjänster och fasta befattningar erlägges avlöning enligt i denna lag stadgade grunder.

§ 3.

Grundlönen, till vilken i allmänhet också hänföres penningvärdet av naturaförmåner, utgör beroende av det ansvar och den arbetsmängd, som äro med tjänsten eller befattningen förenade, så ock av den kunskap och förmåga, som därtill erfordras, i de särskilda avlöningsklasserna för år:

I	57.000 mark	
II	52.500	"
III	48.000	"
IV	43.500	"
V	39.000	"
VI	36.000	"
VII	33.000	"
VIII	30.000	"
IX	28.500	"
X	27.000	"
XI	25.500	"
XII	24.000	"
XIII	22.500	"
XIV	21.000	"
XV	19.500	"
XVI	18.000	"
XVII	16.800	"
XVIII	15.600	"
XIX	14.400	"
XX	13.500	"
XXI	12.600	"

XXII	11.700 mark
XXIII	10.800 "
XXIV	10.000 "

Landskapsnämnden äger, i den mån anslag blivit uti landskaps-
pets utgirtsstat ställda till landskapsnämndens förfogande, be-
stämma, till vilken avlöningsklass varje tjänst eller befatt-
ning skall hänföras.

§ 4.

Familjetillägg tillkommer innehavare av tjänst eller befatt-
ning, som åtnjuter lön i IV - XXIV avlöningsklasserna, därest
denne har flere än ett barn, som av honom bör underhållas och
icke fyllt 16 år.

Familjetillägg utgör 1.200 mark om året för varje sådant barn,
som i moment 1 är sagt, dock sålunda, att tillägg utbetalas
för ett barn, om dessa äro två, för två om dessa äro tre, och
så vidare.

Makar, vilka vardera innehar sådan tjänst eller befattning,
som avses i § 2 mom. 1, äro icke berättigade till familjetillägg.

§ 5.

Ålderstillägg beviljas innehavare av sådan tjänst eller be-
fattning, varom i § 2 mom. 1 är stadgat, för femårsperiod med

fyra procent av grundlönen i gången och tre särskilda gånger,
 därest innehavaren av tjänsten eller befattningen åtnjuter grund-
 lön enligt avlöningsklasserna I - VIII samt för fyraårsperiod med
 fyra procent av grundlönen i gången och fyra särskilda gånger,
 därest innehavaren av tjänsten eller befattningen åtnjuter grund-
 lön enligt avlöningsklasserna IX - XXIV.

I tjänst eller befattning, som i följd av därtill hörande
 särskilda lönerörmåner hänförts till lägre avlöningsklass än den,
 till vilken densamma på grund av sin art bort höra, beviljas ål-
 derstillägg enligt avlöningsklass, motsvarande tjänstens eller
 befattningens art.

I sad mån person, som från statens, kommuns eller enskild
 befattning övergått i landskapets tjänst, må för erhållande av
 ålderstillägg tillgodoräkna sig den tid han varit anställd i sådan
 befattning, äger landskapsnämnden bestämma.

Mariehamn, den 11 oktober 1927.

På Landskapsnämndens vägnar:

